

ભાઈ બેહેન ઊપર

પકતા

હુઃખના હુંગર

એવે નામની

કરુણા રસ

સામાજિક સંસ્કાર લાવક

દાહરો.

સજ્જન સહુ હોવેકર, પાસે ત આ મુલ્ય

સાનકીન સંસ્કાર, સુખ ન કીવમ મન

ભાઈ બેહેન હુંગર, પ્રકાર હુ ખજ અનિ અપાર,

ભાઈને કહે વિચારણા, વાચોને આના

રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર

છાટાલાલ વરજદાશ.

મુંબઈ.

“પારસી પ્રાન્ટીંગ” પ્રેસ

કિંમત આરંધો આના.

સામરી લેનારને કમીઝનથી વાળો

લાઈ બેહેન ઉપર

પડતા

હુઃખના કુંગર.

લાલપુર કરીને એક મુંઢર શહેર હતું તે શહેરમાં હરીચંદ્ર કરીને એક શાહુકાર રહેતા હતા તે પદસાથી તથા માન આપરૂથી સારી રીતે મુખી હતો, તેને એક ગંગાબાઈ નામની સ્ત્રી હતી, તે સ્ત્રીના ઘણા સારા ગુણ તથા નરમ સ્વભાવથી તે સૈને વહાલી લાગતો હતો તે સ્ત્રી પુરૂષ જ્યાં જતા ત્યાં હરેશ માન પામતા અને હમેશાં તેઓ સુખમાં દહાડા ગુજારતા તેમને એક છોકરી તથા મહીનાનો છોકરો હતો તે છોકરોનું નામ લાડકુ વ હતું તે પણ ઘણાજ સુખમાં ઉછરે હતો, હવે દેવચોગે તે લાડકુવરીની માતા ગંગાબાઈ મરાણ પામી ત્યારે તેની છાતી ભરાઈ આવી તેથી આ પ્રમાણે વિલાપ કરવા લાગી—

વિલાપ.

વનચર વીગ વધામણી (એ રાગ)

માતાજી મારા કયા ગયા, મુકી અમને રે આજ,
પીતા મારો તે શુ કરે, નહીં સુંજે રે કાજ દેક
ખધુ મારો અહીંઆજ છે, તે તો નાનુ છે બાજ,
તેલી તે દશા શી થશે, કેમ જશે રે કાજ માતા
પીતા મારો તે લગ્ન કરે, જ્યારે ખીજી રે વાર,
સાવકી માતા તે સતાપશે, જ્યારે આવશે દાર માતા

ભાણુ ને હું ભુલી જઈશ, કોણ સભાળશે ભાઈ,
 સાવડી માનેનાં સૌ જાણે, કરશે હું ખની અડાઈ માતા
 હવે માતા હું શું કરું, ઇશ્વર ઉપર આશર,
 સુખનાતે દીવસ વહી ગયા, હવે હું ખનો નહીં પાર માતા

આએ પ્રમાણે લાડકુવરી અતીશય વિલાપ કરીને છા-
 ની રહી, અને હમેશા પોતાના નાના ભાઈને સભાળતી હતી
 પછી તે ગંગાબાઈના મરાણનો શોક વીત્યા બાદ તે
 ના બાપે એક બીજા બાવડી સાથે લગ્ન કર્યા તેનું નામ
 કરકશાબાઈ હતું. ગુણ એવાતો ખરાબ હતા કે આખો
 દહાડો કજીઆ કકાની હતી તેમજ પેલા ભાઈ બેઠેન
 ઉપર આડા અમળા વારા નાખી, બીચાગ ભાઈ બેઠેનને
 હમેશા સતાવતો હતો એક દિવસે તેના ધણીના બહાર ગ
 આ પછી કરકશાબાઈ બેઠા બેઠા ભરત ભરત હતા તેટલામાં
 પેલી છોડરી તેનું નામ લાડકુવરી હતું તે આવી કહેવા લા-
 ગી કે, નવી, આ નવી, મારો નાનો ભાઈ રડે છે, તેને વા-
 સ્તે દુઃખ લાવવું છે, માટે મને એક પછનો આપ, કે હું કુધ
 લાના, તેને પાડો અને છાનો રાખુ એટલે કરકશાબાઈ બો-
 લ્યા, “મર રાડ નવી કઈ, અને બુની કઈ, તારો નાનો
 ભાઈ રડે તેો નાખ ચુકામા, હું ત ક્યાથી પછસો આપુ,
 જ કોઈ તારા ધણી પામેથી લઈ આવ, હું તે ક્યા તારા ધ-
 ણીની પ્રમાણીમાથો આપુ આ એ પ્રમાણે લાડકુવરીએ તે
 સાવડી માના મોડાના અઘટી શબ્દ સાંભળ્યા ત્યારે એક-

હમ પોતાની છાતી ભરાઈ આવી તેથી નીચે પ્રમાણે બોલી
 “ અરે મારી મા ! મારી વાહાલી મા ! તુ મને અ
 ને મારા નાહાના ભાઈને મુકીને શા વાસ્તે મરાણુ પામી. અ
 રે મારી મા ! તુ મારી ઉપર અને મારા આ નાહાના ભા
 ઈ ઉપર કેટલુ બધુ હેત કરતી હતી એટલુ હેત, આ મા
 રી મા ! હવે અમારી ઉપર કોણુ કરશે ? હમો બુખ્યા
 થયુ, હમારો હાથ દુખશે, હમારો પગ દુખશે, તારે આ
 મારી મા ! તારા જેવુ દુખ ારોમ હમારી કોણુ ખરદાસ
 લેશે ? મારે ઘડીએ મારા ગાલ ઉપર હાથ ફેરવીને કોણુ મા
 રી ખબર લેશે ? અરે મા તારૂં હૈય મને વારેવારે સાભરે છે
 તારા વગર મને મુદ્દય ગમતુ નથી તુ મનેતો મુકીને મરાણુ
 પામી પણ આ મારા નાનકડા ભાઈને, મુકીને શા વાસ્તે
 મરાણુ પામી ! અરે મા, આ વાહાલી મા ! હવે હુ
 થુ કરું.”

એમ કહીને લાડકુવરો એક દીવસ ઘણીજ રહી
 પડી અને પોતાના નાહના ભાઈને છાતી સાથે દાખ્યો
 એટલામા નિશાળનો વડો નિશાળીજો તેડના આન્યે
 અને ફેરેલા લાગ્યો કે “ તમે નિશાળમા ખરાખર હાજર
 થતા નથી તેથી મેહેતાજી રીજો ભરાયેના છે અને તમારૂં
 નામ હાજરીયાથી કાઢાડી નાખશે ” એ સાંભળીને લાડકુવરો
 તરત નિશાળે ગઈ તે તરત ઘણુ રડેની હતો તેથી તણાની
 આખ લાલ ચણોડી જેવી થઈ ગઈ હતી મેહેતાજીએ

જ્યારે રડવાનું કારણ પુછ્યું ત્યારે તોણીએ જવાબ આપ્યો નહીં પણ તોણીની આખમાથી વધારે આસુ પડવા લાગ્યા મેહતાજી તે વખત એ વાત ખાઈ ગયા અને જરાવાર પછી સમજાવી કુસલાવીને પુછ્યું ત્યારે નીચે પ્રમાણે પોતાની બીના કહી સભાવી

“ મારી ઉમર હાલ દસ વરસના છે જ્યારે હું નવ વરસની હતી ત્યારે મારી મા જે માગ ઉપર ઘણું હેત રાખતી હતી તે મગણુ પાપી અને જ્યારે તે મગણુ પા મી ત્યારે હું કેટલું બધું રડી અને વધારે રડવું એટલા માટે આવ્યું કે મારો નહાનો ભાઈ છ મહીનાનો હતો ત્યારે તે મગણુ પાપી પછી હું તથા મારો બાપ ચાર પાચ મહીના સુધી ઘણાજ દલગીર રહ્યા ત્યાર પછી મારા બાપે ફરીથી લગન કરવાનો વિચાર કર્યો મારી માને ગુજરવાને આશરે છ મહીના થયા એટલામા મારા બાપે પોતાના લગન કર્યા હું જાણતી હતી કે મારી મરી ગએલી માના જેવું હેત સાવકી મા રાખનાર નથી તોપણ મને એવી ઉમેદ હતી કે તે મારી અને અગત કરીને મારા નાહના ભાઈની ઘટતી સભાળ રાખશે પણ અને ! હું કેટલી ના ઉમેદ થઈ મારી સાવકી મા મારી તથા માગ નાહના ભાઈની કાંઈખી દરકાર કરે નહીં એટલુંજ નહીં પણ મારા બાપ હમારી ઉપર હેત કરે તે દખી શકે નહીં ધીમે ધીમે મારી સાવકી માને ખાતર મારા

બાપ પણ હમારી ઉપર હેત ઓછું કરવા લાગ્યા ”

“ મને મારા પોતાના કરતા મારા નાહના ભાઈને વાસતે વધારે દુખ થવા લાગ્યું મારો નાહનો ભાઈ રડેનો તેનીપણ કાંઈ ફરકાર મારી સાવકી મા કરે નહીં મારા નાના ભાઈને વાસતે ખાવા પીવાની તજવીજખી મારી સાવકી મા રાખે નહીં હરએક વાતમા તે મને અને મારા નાના ભાઈને ધમકાવે. મારા નાહના ભાઈને લુપ્ત લાગે અને હું મારી સાવકી માને કહું કે ‘માથા ભાઈ’ લુપ્ત થયા છે’ તો મારૂં બોલવું મારા હિમરૂં ધરે નહીં. ત્યારે મારા પેટમા ઘણેજ ખસાપો થઈ આવે અને મને મારી મરણ પામેલી મા યાદ આવે જ્યારે મારો નાહનો ભાઈ રડે ત્યારે હુંજ તેને મુગો રાખું હુંજ તેને રમાડું મારો બાપ દર. મહીને રૂપીઓ અરથો મને ખરચવા સારૂં આપે તેમથી હુંજ તેને વાસતે કાંઈ ખાવાનું મગાવું નેન તે વખતે વીચાર થાય કે શું બધા છોકરાઓની સાવકી મા આવી ખરાબ હશે ! અરે સાવકી માના દીલમા શું ઈશ્વરે દયા નહીં મુકી હશે ! એવા એવા ઘણા વીચાર મારા મનમા ઉત્પન્ન થવા લાગ્યા ”

“ થોડા દીવસ ઉપર મારા ભાઈને તાવ આવ્યો ત્યારે હું તેના બીછાના આગલ બેસી રહું પણ મારી સાવકી મા જાણે જાણતીજ નહીં હાય એવડી રીતે બેસીને કામકાજ કરે મારા નાહના ભાઈનું દુખ જોઈ

માગી આખમાથી આમુ ખરે અને જ્યારે મારી મરણ પામેલી મા યાદ આવે ત્યારે મારા આસુના તો પારજ નહીં હજી મારા પડોશી ભના કે મને તથા મારા નાહના ભાઈને પ્યારથી બોલાવે કાંઈ સાડા ખાવાનું કીધું હોય તો હમોને આપે પણ અરે કોઈપણ દીવશે મારી સાવકી માએ હમારી ઉપર દેન કંપુ નથી હું તેણીના હૂકમમા રહું છું જે કેહકે તે હું કરું હું તેની ધમકી ખમુ છું કોઈ કોઈ વખતે ગાજો ખાગે છું ઘરનું કેટલું એક કામ કરું છું તેણીને અરે તેણીને મનથી કાંઈજ નહીં કોઈ દવસ દવગીરીમા અને દવગીરીમા હું બુખી સુઈ ગઈ તો તેની દરકાર મળે હાં માગ ખાપ મારી દયા ખાઈને ઉઠાડવા આવે તો તેમા - તેણીને પરવડે નહીં. અરે હું ગુ કહું માગી મા મને વારજાર યાદ આવેછે ત્યારે નારી આખમાથી આમુઆ ખગેછે,

“હું બરાબર નીચળે આવી શકતી નથી હેતુ કારણ પણ એજ છે મને લાગવાની ઘણી હોશ છે પણ મારી ગેરહાજરીમા મારા નાહના ભાઈની ખબર દેનાર કોઈ મળે નહીં તે હજી પાચ વરસનું બચ્ચુ થયું નથી, તેની ઉપર એટલી બધી અદખાઈની નજર મારી સાવકી મા માં વાગતે ગાખી હશે અરે મારી મા ! મારી વાહાણી મા ! તું મરણ પામી નહીં હોતતો મારી તથા મારા નાહના ભાઈના આવા હાલ થાત નહીં” એમ

બોલતા બોલતા તથા ડચકા ખાતા ખાતા લાડ કુવરી
રહી પડી

આવે દખાવ જોઈ મેહતાજીને તથા કેટલીએક છોકરીઓ
ને ઘાગી દયા ઉપજી એ વાત સાંભળી અતીશય એચબો લા
ગ્યો ને તેઓની આખમાની આસુ ભગઈ અગા ક્રેલીએક
છોકરીઓને કોઈખી નાહના બાલકને મુકીને તેના માં મરણ
પામશેમા એવું આપણે સર્વ શકતોમાન ઇશ્વર પાસે માગીએ
છીએ તોપણ કદાચ કોઈ નાહના બાલકની મા મરણ પામી
હોયતો શુ તેની સાવકી માને લાગે ? અરદાસ કરવી
નહી ! અરે તેની ઉપર અદખા નોવું ! ના કોઈખી
સાવકી માને પોતાના આરમાન બાલક ઉપર કરી નજર
રાખી ઘટતી નથી. જેઓ કરી નજર રાખે છે અને
તે બાળકોને ખેતના કરી સમજતા નથી તેઓ ઉપર
ઇશ્વરનો અતીશે ક્રોધ થાયછે અને તેવી સાવકી માતા
એ ઉપર ઇશ્વર કદી દયા કરવાનો નથી,

અરે વાચનારી બેહેનો અને વાચનારી માતાઓ !
તમે કોઈ બાળકની સાવકી મા હોયતો તમે એવુંજ સમજ
જો કે તે બચ્ચાઓની ખરી માની જગો ઉપર ઇશ્વરે
તમને મુકેલા છે અને જેવી બરદાસ અને ચાકરી તમે
તમારા પોતાના બચ્ચાની કરો તેવીજ બરદાસ અને ચાકરી
તમારા આરમાન બચ્ચાઓની કરો તેઓ ઉપર તમે
અદખાઈ ના રાખો તેઓ તદન બેસમજ અને નીર

અપરાધી છે તેઓની ઉપર કડકી નજર અને અદખાઈ રાખ્યાથી તમારૂં કોઈ જનમમા ભણુ થનાર નથી નીર્જળ અને નીરઅપરાધી બાળક ઉપર અદખાઈ અને કડવી નજર રાખ્યાથી તમારૂં દીલ ઠુર અને ઘાતકી માલુમ પડે છે અને તે તમારી અખળા જાતને છાજતુ નથી તમે એવું જ સમજો કે તમારા પોતાના તનથી પેદા થયેલા બાળકો છે અને તેઓની સલાહ માટે તમે પેદા થયેલા છો તમને પેદાથી બીજા બાળક જન્મ્યા હોય નો તેઓ વૈજ્ઞાનિક વૈજ્ઞાનિક મારા ઔરમાન, બાળક નથી તરફ રાખશે મા નેવાં તમારા બાળકને આહો તેટલાજ તમે તમારા ઔરમાન, બાળકને આહો તમે, પોતેજ હોર માન બાળકો જગાએ હો તો તમને પોતાને કેટલું લાગે તેના વીચાર કરો જે ઈશ્વરે તમારા હાથમા લઈઆર બાળકો ચુક્યાછે તે ઈશ્વરનો તમે આભાર માનો અને તેઓની ખરી મા, તરીકે સલાહ લો ઈશ્વર તમને સારી બુધી આપે અને તમે તમારા ઔરમાન બાળકોને ખરા તનના બાળક કરી સમજો એવી હમારી તે કીરતાર અગળ પ્રાર્થના છે

૭૧

સમાપ્ત.

૧૧

